

মধুবন

“*বাপদাদাৰ আশা- সম্পূৰ্ণ আৰু সম্পন্ন হোৱা*”

আজি বিশেষ দূৰদেশবাসী দূৰদেশ নিবাসী সন্তানসকলৰ সৈতে মিলন উদযাপন কৰিবৰ কাৰণে আহিছে। ইমান দূৰৈৰ পৰা মিলন উদযাপন কৰিবৰ কাৰণে আহিছে। ইমান দূৰৈৰ পৰা কোনটো নিষ্ঠাৰে আহে? বাপদাদাই সন্তানসকলৰ নিষ্ঠাক জানে। এফালে আন্তৰিক মিলনৰ নিষ্ঠা আছে। আনফালে পিতাৰ সৈতে মিলনৰ কাৰণে ধৈৰ্য্যও ধৰিছে সেইকাৰণে ধৈৰ্য্যৰ ফল বিশেষ ৰূপত দিবৰ কাৰণে আহিছে। বিশেষভাৱে মিলন উদযাপন কৰিবৰ কাৰণে আহিছে। সকলো ডবল বিদেশী সন্তানসকলৰ স্নেহৰ সংকল্প, অন্তৰত মিলনৰ উদ্দীপনা সকলো সময়তে বাপদাদাই দেখি আৰু শুনি থাকে। দূৰৈত বহি থাকিও স্নেহৰ কাৰণে সমীপত আছে। বাপদাদাই সকলো সময়তে প্ৰত্যক্ষ কৰে যে কেনেকৈ ৰাতি ৰাতি উজাগৰে থাকি সন্তানসকলে দৃষ্টি আৰু ভাইবোৰে (প্ৰকল্পনেৰে) পিতাৰ স্নেহ আৰু শক্তি কেটচ (আহৰণ) কৰে। আজি বাপদাদা বিশেষকৈ মুৰুলী শুনাবলৈ অহা নাই। মুৰুলীতো বহুত শুনিলো – এতিয়াতো বাপদাদাই এই বছৰটিত সন্তানসকলক বিশেষ প্ৰত্যক্ষ স্বৰূপ, বাপদাদাৰ স্নেহৰ প্ৰমাণ স্বৰূপ, সম্পূৰ্ণ আৰু সম্পন্ন হোৱাৰ সমীপতাৰ স্বৰূপ, শ্ৰেষ্ঠ সংকল্প, শ্ৰেষ্ঠ বাণী, শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম, শ্ৰেষ্ঠ সম্বন্ধ আৰু সম্পৰ্ক এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ স্বৰূপত প্ৰত্যক্ষ কৰিব বিচাৰে। যি শুনিলো, শূনা আৰু স্বৰূপ হোৱা – এইটো সমানতা প্ৰত্যক্ষ কৰিব বিচাৰে। প্ৰেক্টিকেল (বাস্তৱিক) পৰিৱৰ্তনৰ শ্ৰেষ্ঠ সমাৰোহ প্ৰত্যক্ষ কৰিব বিচাৰে। এই বছৰটিত চিলভাৰ (ৰূপালী), গ’ল্ডেন জুবিলীতো (সোণালী জয়ন্তীতো) উদযাপন কৰিলা আৰু উদযাপন কৰিবা কিন্তু বাপদাদাই সঁচা স্বচ্ছ, অমূল্য হীৰাৰ হাৰ (মালা) তৈয়াৰ কৰিব বিচাৰে। এনেকুৱা প্ৰতি টুকুৰা অমূল্য হীৰা এনেকৈ চিকমিকাই থকা হওঁক যে তাৰ লাইট আৰু মাইট (প্ৰকাশ আৰু শক্তি)ৰ উজ্জ্বলতা হদলৈকে (সীমিত পৰিসৰলৈকে) নহয় কিন্তু বেহদলৈকে (অসীমলৈকে) বিয়পি যায়। বাপদাদাই সন্তানসকলৰ হদৰ সংকল্প, হদৰ বাণী, হদৰ সেৱা, হদৰ সম্বন্ধ বহুত সময় প্ৰত্যক্ষ কৰিলে, কিন্তু এতিয়া বেহদৰ পিতা হয় – বেহদৰ সেৱাৰ আৱশ্যকতা আছে। তেওঁৰ আগত এই দীপকবোৰৰ পোহৰ কেনেকুৱা যেন লাগিব। এতিয়া লাইট হাউচ (প্ৰকাশ কুঞ্জ), মাইট হাউচ (শক্তি কুঞ্জ) হ’ব লাগে। বেহদৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখা। বেহদৰ দৃষ্টি হ’লে তেতিয়া সৃষ্টি পৰিৱৰ্তন হ’ব। সৃষ্টি পৰিৱৰ্তনৰ ইমান বিশাল কাৰ্য কম সময়তে সম্পন্ন কৰিব লাগে। গতিকে গতি আৰু বিধিও বেহদৰ ফাষ্ট (ক্ষিপ্ৰ) হ’ব লাগে।

তোমালোকৰ বৃত্তিৰ দ্বাৰা দেশ-বিদেশৰ বায়ুমণ্ডলত এই এটাই আৰাজ (ধ্বনি) প্ৰতিধ্বনিত হওঁক যে বেহদৰ মালিক বিশ্বৰ মালিক, বেহদৰ ৰাজ্য অধিকাৰী, বেহদৰ সঁচা সেৱাধাৰী, আমাৰ দেৱ আত্মাসকল আহি গ’ল। এতিয়া এইটো বেহদৰ এক আৰাজ (ধ্বনি) দেশে-বিদেশে প্ৰতিধ্বনিত হওঁক। তেতিয়া সম্পূৰ্ণতা আৰু সমাপ্তি সমীপত অনুভৱ হ’ব। বুজিলা – বাৰু।

সকলোফালৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনা, শ্ৰেষ্ঠ কামনা পূৰ্ণ কৰোঁতা, ফৰিষ্টা তথা দেৱতা আত্মাসকলক, সদায় উচ্চ স্থিতিত স্থিত হৈ থাকোঁতা লাইট হাউচ, মাইট হাউচ বিশেষ আত্মাসকলক, বাপদাদাৰ সূক্ষ্ম ইংগিতবোৰক বুজোঁতা বিশালবুদ্ধিৰ সন্তানসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

দেশ বিদেশৰ সকলো সন্তানৰ প্ৰতি বাপদাদাই বাৰ্তাৰ ৰূপত স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ দিলে

সকলোফালৰ স্নেহী সহযোগী আৰু শক্তিশালী সন্তানসকলৰ ভিন্ন ভিন্ন লহৰৰ পত্ৰ দেখি বাপদাদা স্নেহৰ সাগৰত সমাহিত হৈ গৈছে। সকলোৰে ভিন্ন ভিন্ন লহৰ নিজৰ নিজৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা অনুসৰি শ্ৰেষ্ঠ হয় আৰু বাপদাদাই সেই লহৰবোৰক দেখি হৰ্ষিত হয়। উদ্দীপনাও বহুত ভাল, প্লেনো (পৰিকল্পনাও) বৰ ভাল। এতিয়া প্ৰেক্টিকেলৰ মাৰ্কচ (ব্যৱহাৰিক নম্বৰ) বাপদাদাৰ পৰা ল’ব লাগে, আৰু ভৱিষ্যতৰ হিচাপ জমা কৰিব লাগে। এই সময়ত বাপদাদাই প্ৰত্যেক সন্তানৰ প্ৰেক্টিকেল কোৰ্চৰ মাৰ্কচ নোট কৰি আছে। আৰু এইটো বছৰত বিশেষ প্ৰেক্টিকেল কোৰ্চ (ব্যৱহাৰিক পাঠ্যক্ৰম) আৰু প্ৰেক্টিকেল কোৰ্চৰ (ব্যৱহাৰিক শক্তিৰ) একচুটা মাৰ্কচ (অতিৰিক্ত নম্বৰ) ল’ব লাগে সেইকাৰণে যিবোৰ ইংগিত সময়ে সময়ে পাইছা, সেই ইংগিতবোৰক প্ৰত্যেকে নিজৰ প্ৰতি বুলি বুজি প্ৰেক্টিকেলত আনিলে তেতিয়া নাম্বাৰ ৱান (প্ৰথম স্থান) ল’ব পাৰিবা। বিদেশৰ বা দেশৰ সন্তানসকল যিসকলৰ দূৰৈত বহি থাকিও সমীপতাৰ স্নেহৰ সদায় অনুভৱ হয় আৰু সদায় উদ্দীপনা থাকে যে কিবা কৰি দেখুৱাওঁ, এইটো কৰোঁ, এনেকুৱা কৰোঁ – এনেকুৱা উদ্দীপনা আছে গতিকে এতিয়া বেহদৰ সেৱাৰ

প্ৰমাণ হৈ উদ্দীপনাক প্ৰেক্ষিকেলত ফলৱতী কৰাৰ এয়া বিশেষ চাঞ্চ (সুযোগ) হয়। সেইকাৰণে উৰন্ত কলাৰ ৰেচ লগোৱা (দৌৰ দিয়া)। স্মৃতিত, সেৱাত, দিব্য গুণ মূৰ্ত হোৱাত আৰু লগতে জ্ঞান স্বৰূপ হৈ জ্ঞানৰ চৰ্চা কৰাত, চাৰিওটা চাবজেক্টত (বিষয়ত) উৰন্ত কলাৰ ৰেচত বিশেষ নম্বৰ লোৱাৰ বাবে এই বছৰটিত চাঞ্চ আছে। এই বিশেষ চাঞ্চ লৈ লোৱা। নতুন অনুভৱ কৰি লোৱা। নৱীনতা পচন্দ কৰা নহয়। গতিকে এনেকুৱা নৱীনতা কৰি নম্বৰ লৈ ল'ব পাৰা। এতিয়া এইটো বছৰত একচুটো ৰেচৰ একচুটো মাৰ্কচ (অতিৰিক্ত দৌৰৰ অতিৰিক্ত নম্বৰ) আছে। সময় একচুটো পাইছা। পুৰুষাৰ্থ অনুসৰি প্ৰালঙ্ঘ্যতো সদায়ে আছেই। কিন্তু এই বছৰটি বিশেষ একচুটো মাৰ্কচৰ হয় সেইকাৰণে খুব উৰন্ত কলাৰ অনুভৱী হৈ আগবাঢ়ি যোৱা আৰু আনকো আগবঢ়াই লৈ যোৱা। পিতাই সকলো সন্তানৰ ডিঙিত তেওঁৰ মৰমৰ দুবাহুৰ মালা পিন্ধাই দিয়ে। অন্তৰ বিশাল কৰিলে তেতিয়া সাকাৰত উপস্থিত হোৱাটোও সহজ হৈ পৰিব। য'ত অন্তৰ (আন্তৰিক ইচ্ছা) আছে ত'ত ধন আহিয়েই যায়। অন্তৰে ধনক ক'ৰ ক'ৰ পৰা লৈ আহে সেইবাবে অন্তৰ আছে আৰু ধন নাই, এইটো বাপদাদাই মানি নলয়। অন্তৰধাৰীসকলৰ কিবা নহয় কিবা প্ৰকাৰে টাচিং হয় (সংকেত পায়) আৰু উপনীত হৈ যায়। যদি পৰিশ্ৰমৰ পইচা হয়, সেই পৰিশ্ৰমৰ ধনে পদমণ্ডলৰ হিচাপত মুনাকা দিয়ে। স্মৰণ কৰি কৰি উপাৰ্জন কৰে নহয় জানো। গতিকে স্মৃতিৰ হিচাপত জমা হৈ যায় আৰু উপনীতও হৈ যায়। বাৰু – সকলোৱে নিজৰ নিজৰ নাম আৰু বিশেষত্বৰে মৰমৰ দুবাহুৰ মালা সহিত স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ স্বীকাৰ কৰিবা।

চিলভাৰ জুবিলীত অহা টিচাচ ভগ্নীসকলৰ প্ৰতি অব্যক্ত মহাবাক্য

(1) সকলোৱে চিলভাৰ জুবিলী (ৰূপালী জয়ন্তী) পালন কৰিলা! হ'বতো লাগে গ'ল্ডেন এজেড (স্বৰ্ণীম যুগী), চিলভাৰতো হ'ব নালাগে নহয় জানো! গ'ল্ডেন এজেড হ'বৰ বাবে এইটো বছৰত কি প্লেন (পৰিকল্পনা) কৰিছা? সেৱাৰ প্লেনতো কৰাই কিন্তু স্ব-পৰিৱৰ্তন আৰু বেহদৰ পৰিৱৰ্তন ইয়াৰ বাবে কি প্লেন কৰিছা? এয়াতো নিজৰ নিজৰ স্থানৰ প্লেন কৰা যে এইটো কৰিম। কিন্তু আদিৰ নিমিত্ত হোৱা গতিকে বেহদৰ প্লেন কৰোঁতা হোৱা। এনেকৈ বুদ্ধিত ইমাজ (উদয়) হয়নে যে আমি গোটেই বিশ্বৰ কল্যাণ কৰিব লাগে, এইটো ইমাজ হয়নে? নে এনেকৈ ভাবা যে এয়াতো যাৰ কাম তেওঁহে জানে! কেতিয়াবা বেহদৰ খেয়াল আহেনে নে কেৱল নিজৰ স্থানৰে খেয়াল থাকে? নামেই হৈছে বিশ্ব কল্যাণকাৰী, অমুক স্থানৰ কল্যাণকাৰী বুলিতো নোকোৱা। কিন্তু বেহদৰ সেৱাৰ কি সংকল্প চলে? বেহদৰ মালিক হ'ব লাগে নহয় জানো। ষ্টেটৰ (ৰাজ্যৰ) মালিকতো হ'ব নালাগে। সেৱাধাৰী নিমিত্ত আত্মাসকলৰ মাজত যেতিয়া এইটো লহৰ উৎপন্ন হ'ব তেতিয়া সেই লহৰ অন্যসকলৰ মাজতো উৎপন্ন হ'ব। যদি তোমালোকৰ মাজত এইটো লহৰ নাথাকে তেন্তে অন্যসকলৰ মাজতো উৎপন্ন হ'ব নোৱাৰে। গতিকে সদায় বেহদৰ অধিকাৰী বুলি ভাবি বেহদৰ প্লেন কৰা। প্ৰথম মুখ্য কথা হ'ল - কোনো প্ৰকাৰৰ হদৰ বান্ধোনততো বান্ধ খাই থকা নাই! বন্ধন মুক্তসকলহে বেহদৰ সেৱাত সফল হ'ব। ইয়াতেই এইটো প্ৰত্যক্ষ হৈ গৈ আছে আৰু হৈ থাকিব। গতিকে এই বছৰটিত কি বিশেষত্ব দেখুৱাবা? দূত সংকল্পতো প্ৰত্যেক বছৰে কৰা। যেতিয়াই এনেকুৱা কোনো চাঞ্চ (সুযোগ) ওলায় তাতো দূত সংকল্পতো কৰা আৰু কৰোৱাও। গতিকে দূত সংকল্প লোৱাটোও কমন (গতানুগতিক) হৈ গৈছে। কওঁতে দূত সংকল্পই হয় কিন্তু হয় সংকল্পহে। যদি দূত হয় তেন্তে দ্বিতীয়বাৰ কৰিবলগীয়া নহয়। 'দূত সংকল্প' এই শব্দটি কমন হৈ গৈছে। এতিয়া যি কামেই কৰে তেতিয়া এনেকৈয়ে কয় যে হয় দূত সংকল্প কৰোঁ কিন্তু এনেকুৱা কোনো নতুন সাধন (আহিলা) উলিওৱা যাৰ দ্বাৰা ভবা আৰু কৰাতো সমান হয়। প্লেন আৰু প্ৰেক্ষিকেল দুয়োটা একেলগে হওঁক। প্লেনতো বহুত আছে কিন্তু প্ৰেক্ষিকেলত আনোতে সমস্যাও সৃষ্টি হয়, পৰিশ্ৰমো হয়, সন্মুখীন হ'বও লাগে, এয়াতো হ'ব আৰু হৈয়েই থাকিব। কিন্তু যেতিয়া লক্ষ্য আছে তেন্তে প্ৰেক্ষিকেলত সদায় আগবাঢ়ি গৈ থাকিব। এতিয়া এনেকুৱা প্লেন কৰা য'ত নবীনতা দেখিবলৈ পোৱা যায়। নহ'লেতো প্ৰত্যেক বছৰে একগ্ৰিত হোৱা আৰু কোৱা যেনেকুৱা আছিল তেনেকুৱাই হৈ আছে। এজনে আনজনক তেনেকুৱাই দেখে। মন পচন্দৰ নহয়। যিমান বিচৰা সিমান নহয়। সেয়া কেনেকৈ হ'ব? ইয়াৰ বাবে যিয়েই কৰিব তেৱেঁই অৰ্জুন হ'ব। এজনো যদি নিমিত্ত হৈ যায় তেন্তে অন্যসকলৰ মাজতো উৎসাহ-উদ্দীপনা আহে নহয় জানো। গতিকে ইমানবিলাক একগ্ৰিত হৈছা, এনেকুৱা কোনো প্লেন প্ৰেক্ষিকেলত কৰা। থিয়ৰিৰো (তাত্ত্বিকতাৰো) পেপাৰ হয় প্ৰেক্ষিকেলৰো হয়। এয়াতো হয়েই যে যিসকল আদিকালৰ পৰাই নিমিত্ত হৈছে তেওঁলোকৰ ভাগ্যতো শ্ৰেষ্ঠ হয়েই। এতিয়া নতুন কি কৰিবা?

ইয়াৰ বাবে বিশেষ এটেনশ্বন (ধ্যান) - প্ৰতিটো কৰ্ম কৰাৰ আগতে এইটো লক্ষ্য ৰাখিবা যে মই নিজকে সম্পন্ন কৰি তুলি চেম্পুল (আৰ্হি) হ'ব লাগে। হয় কি যে সংগঠনৰ লাভো হয় আৰু লোকচানো হয়। সংগঠনত ইজনে সিজনক দেখি অমনোযোগীও হয় আৰু সংগঠনত ইজনে সিজনক দেখি উৎসাহ-উদ্দীপনাও আহে, দুয়োটা হয়। গতিকে সংগঠনক অমনোযোগীতাৰে চাব নালাগে। এতিয়া এইটো এক প্ৰকাৰৰ ৰীতি হৈ গৈছে, এৰোঁ কৰে, তেৱোঁ কৰে, ময়ো কৰিলোঁ তেন্তে কি হ'ল। এনেকৈ চলেই। গতিকে এয়া সংগঠনত অমনোযোগীতাৰ বাবে লোকচান হয়। সংগঠনৰ পৰা শ্ৰেষ্ঠ হোৱাৰ

সহযোগ লোৱা সেইটো বেলেগ কথা। যদি এইটো লক্ষ্য থাকে যে মই কৰিব লাগে। মই কৰি অন্যকো কৰাব লাগে। তেতিয়া কৰিবলৈও উৎসাহ-উদ্দীপনা থাকিব কৰাবলৈও উৎসাহ-উদ্দীপনা থাকিব। আৰু বাৰে বাৰে এই লক্ষ্যক ইমার্জ কৰা। যদি কেৱল লক্ষ্য ৰাখা তেন্তে সেয়া মাৰ্জ (নিষ্ক্ৰিয়) হৈ যায়। সেইবাবে প্ৰেক্ষিকেলত নহয়। গতিকে লক্ষ্যক সময়ে সময়ে ইমার্জ কৰা। লক্ষ্য আৰু লক্ষ্যকো বাৰে বাৰে মিলাই চলা। তেতিয়া শক্তিশালী হৈ যাবা। নহ'লে সাধাৰণ হৈ যায়। এতিয়া এইটো বছৰত প্ৰত্যেকে এনেকৈয়ে ভাবক যে আমি চিম্পল (সাধাৰণ) আৰু চেম্পুল (আৰ্হি) হ'ব লাগে। এই সেৱাৰ প্ৰবৃত্তিতো বৃদ্ধি হৈ গৈ থাকে কিন্তু এইটো প্ৰবৃত্তি উল্লিখিত পথত বিঘ্ন ৰূপ হ'ব নালাগে। যদি উল্লিখিত বিঘ্ন ৰূপ হয় তেন্তে তাক সেৱা বুলি কোৱা নহ'ব। বাৰু - হওতেতো বহুত ডাঙৰ জুম (সমাগম)। যেতিয়া এটি ইমান সৰু এট'ম বোমাযো চমৎকাৰ কৰি দেখুৱায় তেন্তে এয়া ইমানবোৰ আত্মিক বোমাই কি কৰিব নোৱাৰে। ষ্টেজততো (মঞ্চততো) আহিবলগীয়া তোমালোকেই নোহোৱা জানো! গ'ল্ডেন জুবিলীৰসকলতো বেকব'ন (মেৰুদণ্ড) হৈ গ'লা কিন্তু প্ৰেক্ষিকেলত ষ্টেজত আহোঁতাতো তোমালোক হোৱা। এতিয়া এনেকুৱা কিবা কৰি দেখুওৱা - যেনেকৈ গ'ল্ডেন জুবিলীৰ নিমিত্ত আত্মাসকলৰ স্নেহৰ সংগঠন দেখিবলৈ পোৱা যায় আৰু সেই স্নেহৰ সংগঠনে প্ৰত্যক্ষ ফল দেখুৱালে - সেৱাৰ বৃদ্ধি, সেৱাত সফলতা। তেনেকৈ এনেকুৱা সংগঠন গঢ়ি তোলা যি দুৰ্গৰ ৰূপ হওঁক। যেনেকৈ গ'ল্ডেন জুবিলীৰসকল নিমিত্ত দীদিসকল, দাদীসকল যিয়েই আছে তেওঁলোকে যেতিয়া স্নেহ আৰু সংগঠনৰ শক্তিৰ প্ৰত্যক্ষ ফল দেখুৱালে তেন্তে তোমালোকেও প্ৰত্যক্ষ ফল দেখুওৱা। গতিকে ইজনে সিজনেৰ সমীপত আহিবলৈ হ'লে সমান হ'ব লাগিব। সংস্কাৰ ভিন্ন ভিন্নতো হয় আৰু থাকিবও। এতিয়া জগদম্বাক চোৱা আৰু ব্ৰহ্মাক চোৱা - সংস্কাৰ ভিন্ন ভিন্নই হৈ থাকিল। এতিয়া যিসকল নিমিত্ত দীদি, দাদী আছে, সংস্কাৰ একেধৰণৰতো নহয় কিন্তু সংস্কাৰ মিলন কৰা এয়া হৈছে স্নেহৰ প্ৰমাণ। এনেকৈ নাভাবিবা যে সংস্কাৰ মিলিলেহে সংগঠন হ'ব, এনেকুৱা নহয়। সংস্কাৰ মিলালে সংগঠন মজবুত হৈয়েই যায়! বাৰু - এয়াও হৈয়েই যাব। সেৱা এফালে কিন্তু নিমিত্ত হোৱা, নিমিত্ত ভাৱেৰে চলা এয়াই হৈছে বিশেষত্ব। এই হৃদৰ ভাৱেইতো আঁতৰাব লাগে নহয় জানো? ইয়াৰ বাবে ভাবিছা নহয় যে সকলোকে চেঞ্জ (বদলি) কৰোঁ। এটা চেণ্টাৰৰসকল অন্য এটা চেণ্টাৰলৈ যাব লাগে। সকলো তৈয়াৰনে? অৰ্ডাৰ (আদেশ) ওলাব। তোমালোকৰতো হেণ্ডচ-আপ (হাত ডাঙি আছা) নহয় জানো। সলনি হ'লে লাভো আছে। এই বছৰটিত এইটো নতুন কথা কৰিবা নহয়। নষ্টোমোহাতো হ'বই লাগিব। যেতিয়া ত্যাগী, তপস্বী হৈ গ'লা তেন্তে এইটোনো কি ডাঙৰ কথা? ত্যাগেই ভাগ্য। গতিকে ভাগ্যৰ তুলনাত এইটোনো কি ত্যাগ! অফাৰ কৰোঁতাসকলে (উপযাচি অহাসকলে) আফৰীন (ধন্যবাদ) পাই যায়। গতিকে সকলো বাহাদুৰ (বৰ সাহসী) হোৱা! বদলি মানে বদলি। যিকোনো এগৰাকীকে কৰিব পাৰো। সাহস যদি আছে তেন্তে কি ডাঙৰ কথা। বাৰু, তেন্তে এই বছৰটিত এইটো নবীনতা কৰিম। পচন্দ হৈছে নহয়! যিসকলে এভাৰেডীৰ (সদা প্ৰস্তুতৰ) পাঠ আদিৰে পৰাই পঢ়ি থৈছে তেওঁলোকৰ ভিতৰি ভিতৰি এইটোও বল প্ৰাপ্ত হৈ আছে। যিকোনো আঙুৰা পালন কৰাৰ শক্তি যদি স্বতঃ প্ৰাপ্ত হয় তেন্তে সদায় আঙুৰাকালী হোৱাৰ শক্তি প্ৰাপ্ত হৈ আছে। বাৰু - সদায় শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য আছে আৰু ভাগ্যৰ কাৰণে সহযোগ প্ৰাপ্ত হৈয়ে থাকিব। বুজিলা!

(2) সেৱাই বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যত দুয়োটিকে শ্ৰেষ্ঠ কৰি তোলে। সেৱাৰ বল কম নহয়। স্মৃতি আৰু সেৱা দুয়োটাৰে বেলেঞ্চ (ভাৰসাম্যতা) লাগে। তেতিয়া সেৱাই উল্লিখিত অনুভৱ কৰাব। স্মৃতিত থাকি সেৱা কৰাতো নেচাৰেল (স্বাভাৱিক) হওঁক। ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ নেচাৰ (স্বভাৱ) কি? স্মৃতিত থকা। ব্ৰাহ্মণ জন্ম লোৱা অৰ্থাৎ স্মৃতিৰ বন্ধনত বান্ধ খোৱা। যিদৰে সেই ব্ৰাহ্মণসকলে জীৱনত কিবা নহয় কিবা চিন ৰাখে - গতিকে এই ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ চিন হৈছে স্মৃতি। স্মৃতিত থকাতো নেচাৰেল হওঁক সেইবাবে স্মৰণ বেলেগে কৰা, সেৱা বেলেগে কৰা, এনেকুৱা নহয়। দুয়োটা একেলগে হওঁক। ইমান টাইম (সময়) ক'ত আছে যে স্মৰণ বেলেগে কৰিবা, সেৱা বেলেগে কৰিবা। সেইবাবে স্মৃতি আৰু সেৱা সদায় একেলগে আছেই। এই ক্ষেত্ৰতে অনুভৱীও হয়, সফলতাও প্ৰাপ্ত কৰে। ভাল বাৰু!

বৰদান: কৰ্মৰ গতিক জানি গতি-সংগতিৰ সিদ্ধান্ত লওঁতা মাষ্টৰ দুখ হৰ্তা, সুখ কৰ্তা হোৱা
এতিয়াও নিজৰ জীৱনৰ কাহিনী চোৱাত আৰু শুনোৱাতে বিজী (ব্যস্ত) হৈ নাথাকিবা। বৰঞ্চ প্ৰত্যেকৰে কৰ্মৰ গতিক জানি গতি-সংগতি দিয়াৰ সিদ্ধান্ত লোৱা। মাষ্টৰ দুখ হৰ্তা, সুখ কৰ্তাৰ ভূমিকা পালন কৰা। নিজৰ ৰচনাৰ দুখ অশান্তিৰ সমস্যাক সমাধা কৰা, তেওঁলোকক মহাদান আৰু বৰদান দিয়া। নিজে ফেচিলিটিচ (সুবিধাবোৰ) ন'লবা, এতিয়াতো দাতা হৈ দিয়া। যদি চেলভেশ্বনৰ (আশ্ৰয়ৰ) আধাৰত নিজৰ উল্লিখিত বা সেৱাত অল্পকালৰ বাবে সফলতা প্ৰাপ্ত হৈও যায় তেতিয়াও আজি মহান হ'বা কাহিলৈ মহানতাৰ তৃষ্ণাতুৰ আত্মা হৈ যাবাগৈ।

স্লোগান: অনুভূতি নোহোৱা - এয়া যুদ্ধৰ ষ্টেজ (অৱস্থা), যোগী হোৱা যোদ্ধা নহয়।

!! ওঁম শান্তি !!

ওঁ শান্তি!!